

Een JumboJet vol haaienvoer.

Een waargebeurd verhaal.

Nacht. Onze Jumbojet met ongeveer driehonderd passagiers aan boord, was op weg naar Brisbane-Australië. Plotseling, met Jakarta nauwelijks een uur achter ons, op tienkilometer hoogte boven de Indische Oceaan, vonkten geheimzinnige lichtjes om ons vliegtuig heen. Waar de bizarre vonken onze ruiten leken te raken, ontstonden lange lichtsporen. Steeds groter werden de lichtjes, die vervolgens wegflitsten en in het donker verdwenen. “Wat is dit...?” mompelde copiloot Norman tegen de lege stoel naast hem. De captain was even naar achteren. “...elektriciteit uit de ruimte? Meteoren? Dit heb ik nog nooit gezien.”

Bas, onze boordwerktuigkundige, keek met open mond naar de verschijnselen: “Sterretjes?” opperde hij. “Minibliksems, iets van boven...?” Ongeloof tekende zich af op zijn half Indische gezicht.

Ik was als student van de luchtvaartschool aan boord om ervaring op te doen. Ik stond op het punt de belangrijkste les uit mijn leven te leren. Achter in de cockpit hield ik mijn handen voor m’n ogen om te controleren of ik de vonken zo ook zag. Als ik m’n handen wegnam, zag ik de lichtsporen weer

voorbijrazen. De captain kwam terug in de cockpit: “Wat hebben we hier?” Hij schrok en dat verontrustte me. Deze door de wol geverfde man had volgens mij absoluut alles al gezien. Gedrieën staarde de bemanning naar de voorbij-jagende vonken. Duizenden lichtende strepen joegen over de ruiten, onverklaarbaar geraas vulde de cockpit. Door de zijruiten naar achteren kijkend, zagen we vlammetjes, een gloed, rondom het vliegtuig. Rook ik de geur van zwavel?

“St. Elmo’s vuur?” opperde Bas, de boordwerktuigkundige. Bij problemen met onze apparatuur, ziet deze specialist er niet tegenop om het hele systeem te herprogrammeren, maar St. Elmo’s vuur? Dat gaat gepaard met ijs en onweer. Op de radar was daar niets van te zien. Ook buiten, met ons blote oog, namen we dat niet waar. Onze onzekerheid groeide met de toenemende caleidoscoop aan verschijnselen. “Motor nummer vier houdt er mee op!” riep Bas naar de vliegers voorin. De captain leek uit zijn evenwicht gebracht. Zonder enig idee of het uitvallen van de motor wellicht verband hield met de vreemde verschijnselen buiten, besloot hij de motor veiligheidshalve af te sluiten. Ondanks het beangstigende lichtspektakel was ik heimelijk opgetogen. Een echte emergency! Wie maakt dat mee? De meeste vliegers overkomt het in werkelijkheid nooit. “Emergency checklist. We zetten nummer vier af,” besliste de captain. Hij las...